

מה קורה כאשר נפגש בן אסיה עם תרבות המערב והמזרח? וידוי אישי זה של צעיר יליד הארץ מספק את התשובה: הוא מעדיף את הריקוד ההודי והסיני על התנועות המגוחכות של באלט קלאסי אירופי, ואת שירת המזרח והתנגן על פילוסופיה שהובילה לתאי הגאזים.

החיים המתים והמתים החיים

שמעולם לא נראה כמותם באירופה. באיר הפסחה הקטן, ששטחו כמה מילין מרובעים, נמצאו שרידי תרבות ענקים, פנתיאון של קרוב ל-700 פסלי ענק. אולם מי יודע על כך? לקונקיסטדורים היה אבק שריפה. הם השמידו את התרבות ואת השלל נשאו למוזיאונים, כמין קוריוז.

***

ידיים פראים קוטפים בנות

ב איי האוקיינוס השקט, בג'ונגלים של אפריקה, פגשו המיסיונרים, הסוחרים, החיילים וחוקרי תולדות האדם במין ילדים פראים, הקוטפים בנות מהעצים, מתלככים ערומים כבהמות ולא יתבוששו ומשתעשעים במסכות מצחיקות עשויות עץ ומתכת, רוקים דים ריקודים משונים ומתופפים על תופים פרימיטיביים ונחשלים. הם לימדו אותם לעבוד לאל אחד. ללבוש מכנסים ולהצביע בחירות. את המסכות המצחיקות העמידו במוזיאונים שוב, כמין קוריוז, למען תדע ההיסטוריה כמה שיהקו הילדים הללו בטרם ספגו את יסודות הדמוקרטיה. אשר לריקודים ולתופים, הם עברו ישר לחברה הגבוהה, אלא שנתלווה אליהם הסמוקיינג.

אזת הסצנות שבגללן נאסר הסרט, מראה כושי חסון ויפה מטפס על גשר חבלים, בעוד הטקסט מדבר על יופי. מיד לאחר זאת, בעוד הטקסט ממשיך לדבר על יופי, נראית קבוצה של כושים ערומים למחצה, חסונים ויפים, ובמרכזם איש לבן, שמן ומכווץ, לבוש חליפה לבנה וכובע שמש טרופי. סוף פו של הסרט מתאר בלעג מר את שמחת הקהל כאשר ספורטאים כושים כובשים שני אים אולימפיים, מתופפים בתזמורת ג'ז בליות תנועות מצחיקות ובכלל מביאים את חן הג'ונגל התמים לחברה המודרנית העיפיה. אך אין זה מעניינו.

***

כדיחה עצובה

ר אמנים הנם, כידוע, אנשים רגישים יותר מאשר המדינאים והוגי הדעות הרשמיים. על כן לא ייפלא שהם היו הראשונים להבין שהמצבות המתות הללו אינן קוריוז אלא אמנות גדולה, שלעומתה נראים הישגי אירופה עלובים מאד. הם החלו משי תדלים בכל מאדם לחקות את האמנות ה-פרימיטיבית.

אך ההבדל בין חיקוי ובין אמנות חיה הוא כהבדל בין אמנות חיה ובין מצבה מתה. כי בין כתלי המוזיאון, באין רקע טבעי שבלעדיו אין חיים לתרבות, מתבלטת בכל עוצמתה הטרגדיה של שוד העמים ונצחון התרבות האירופית.

היום אין בכל הדברים הללו בגדר חידוש מהפכני. ואם נאסר סרט כזה על ידי הצנזורה הרי זו שמרנות בלבד. גדולי אנשי הרוח של המערב חזו את שקיעת המערב, והוכיחו את טענותם בספרים עבי כרס של איש אין פנאי לקרוא בהם. מי יכול לשקוע ולקרוא בעת ובעונה אחת? לנגד עינינו הרי לכת אסיה ותופסת את מקומה האמיתי בעו-

שייטת מודרנית. זאת יודעים יפה מאו טסה טינג ונהרר.

***

אסיה קבורה במוזיאונים

כ לפי חוץ שונים הפאסיום והקומוניזם תכלית שינוי, ומסיבות סנטימנטליות נוטים רבים להעדיף את הקומוניזם. אך אותם רבים שוכחים ששתי תורות אלה ינקו מאותו המקור, הפילוסופיה החמרנית, וש-כדאי בכלל לארגן את החברה. הקומוניזם שתי תורות אלה שמו להן כמטרה לארגן את החברה בסדר חדש — אך שכחו להעמיד מטרה רחוקה יותר, טרנסצנדנטלית, שלשמה כדאי בכלל לארגן את החברה. היתרון הא-מיתית, שיכלה לתת את התשובה ואת ה-רך לצאת מהמבוי הסתום שאליו הגיעה ה-אנושות, אותה אסיה מתה. כאשר יבוא ה-יום והיא תופיע כגורם חדש בעולם, ינצח האדם הלבן הצהוב את האדם הלבן הלבן, וזוהי אחת הבדיחות שההיסטוריה תזכיר עליהן מפעם לפעם. אסיה מתה קבורה ב-מוזיאונים, לאחר שהאדם הלבן שלט בסין קצת פחות ממאה שנה, באמת לא הרבה. אם סבורים קוראי "העולם הזה" שסופרם באירופה חרג קצת מסמכויותיו והרשה לעצ-מו יותר מדי, יוכלו למצוא בכתבות הבאות חומר בשפע על לקח הבחירות בצרפת, מאי-רע שאינו מעלה ואינו מוריד לגבי גורל העולם. לפי עניות דעתי כדאי לקרוא ה-ישראלי לתת את דעתו על דברי הבל אשר כאלה, כי את גורל העולם לא יקבע מירוץ הכוח — כוח יש כיום כולו ויותר מדי — אלא המירוץ שבין הכוח לרוח.

***

ביסטרו אחד קטן

מ כל מועדוני הלילה של פאריס מוד קיר אני ביסטרו אחד קטן, המסוגל להי-כיל לא יותר מעשרים איש. שני גיטריסטים מוזנצואלה ונערה אינדיאנית בת איתה ארץ, המלווה אותם בקול ובתוף, פורטים שם ערב ערב שירי עם אינדיאניים, עתיקים יפים, פשוטים ונוגנים ללב. קצת פשוט ופסקי, ומדויק עד לסיפרה העשירית אחרי הפסקי. קונטרפונקטים הראויים לבאך. שרשיים, ג-אים, אציליים ומלאי חן, בניגים לאומה עתיקה שלא איבדה את תודעתה וגאוותה לאחר אר-בע מאות שנות שפל ותרדמה. ואינני יודע על מה הם עצובים — על אתמול או על מחר.